

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1027

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 noiembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
128. — Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/2.865 în ceea ce privește datele de aplicare și dispozițiile tranzitorii — COM (2025) 526 final	2	2.300/1.457. — Ordin al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale și al ministrului sănătății pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap	8
129. — Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.272/2008, (CE) nr. 1.223/2009 și (UE) 2019/1.009 în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și proceduri aplicabile produselor chimice — COM (2025) 531 final	2–3	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
130. — Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Europeană pentru Produse Chimice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.907/2006, (UE) nr. 528/2012, (UE) nr. 649/2012 și (UE) 2019/1.021 — COM (2025) 386 final	3–4	Decizia nr. 298 din 15 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A NOTARILOR PUBLICI DIN ROMÂNIA	
Decizia nr. 94 din 27 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 ultima teză din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petro” — S.A. București	5–7	66. — Hotărâre privind modificarea Statutului Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020	14
		82. — Hotărâre pentru modificarea Statutului Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020	15

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European
și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/2.865****în ceea ce privește datele de aplicare și dispozițiile tranzitorii — COM (2025) 526 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/372 din 29.10.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/2.865 în ceea ce privește datele de aplicare și dispozițiile tranzitorii — COM (2025) 526 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că:

a) propunerea are caracter tehnico-juridic și urmărește exclusiv armonizarea termenelor de aplicare și a dispozițiilor tranzitorii, fără a modifica conținutul material al reformei CLP din 2024;

b) propunerea nu aduce modificări de fond asupra regimului CLP și nu afectează obiectivele de protecție a sănătății și mediului stabilite în 2024;

c) inițiativa are un caracter administrativ și procedural, vizând clarificarea calendarului de aplicare și sincronizarea dispozițiilor tranzitorii, pentru o aplicare coerentă și uniformă la nivelul Uniunii;

d) pentru operatorii economici, măsura aduce claritate și predictibilitate, evitând situațiile în care produsele ar fi trebuit reetichetate de mai multe ori într-un interval scurt, reducând astfel costurile de conformare;

e) pentru administrațiile naționale, extinderea termenelor permite o adaptare graduală a ghidurilor și procedurilor de control și informare publică, asigurând o implementare coerentă și eficientă;

f) Comisia Europeană estimează că această ajustare va contribui la reducerea poverii administrative și la menținerea competitivității industriei europene, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, fără a diminua nivelul de informare și siguranță a consumatorilor;

g) extinderea termenelor de aplicare contribuie la o implementare uniformă și predictibilă a regulamentului, consolidând securitatea juridică și încrederea mediului economic în stabilitatea normativă a Uniunii;

2. susține prezenta propunere, întrucât aceasta:

a) nu implică impact bugetar asupra administrației publice;

b) sprijină operatorii economici români prin reducerea poverii administrative;

c) oferă predictibilitate legislativă și facilitează tranziția ordonată către noul sistem de etichetare;

d) este oportună pentru România, deoarece consolidează claritatea legislativă, securitatea juridică și stabilitatea normativă în procesul de implementare a regulilor Regulamentului (UE) 2024/2.865 în ceea ce privește datele de aplicare și dispozițiile tranzitorii pentru produsele chimice.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 3 noiembrie 2025.
Nr. 128.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European****și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.272/2008, (CE) nr. 1.223/2009****și (UE) 2019/1.009 în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și proceduri aplicabile
produselor chimice — COM (2025) 531 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/374 din 29.10.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.272/2008, (CE) nr. 1.223/2009 și (UE) 2019/1.009 în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și proceduri aplicabile produselor chimice — COM (2025) 531 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că:

a) propunerea are caracter tehnico-legislativ, urmărind simplificarea și raționalizarea cerințelor aplicabile produselor chimice, în conformitate cu obiectivele Uniunii de reducere a birocrăției și de consolidare a competitivității industriei europene;

b) simplificarea procedurilor și eliminarea sarcinilor de reglementare inutile contribuie la un cadru legislativ mai coerent, mai predictibil și mai ușor de aplicat, fără a diminua nivelul de protecție a sănătății umane și a mediului;

c) măsurile propuse răspund constatărilor Raportului Draghi (2024) și Strategiei privind piața unică (2025), care subliniază nevoia de reducere a poverii administrative și de modernizare a legislației privind produsele chimice;

d) modificările aduse Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 (CLP):

(i) vor simplifica regulile de formatare a etichetelor și vor clarifica excepțiile pentru ambalajele mici;

(ii) vor reduce sarcina informativă din publicitate și vânzările online pentru produsele destinate publicului larg;

(iii) vor elimina termenul fix pentru actualizarea etichetelor și vor permite extinderea etichetării digitale;

e) modificările propuse pentru Regulamentul (CE) nr. 1.223/2009 (produse cosmetice):

(i) vor introduce o procedură clară de adăugare a ingredientelor (coloranți, conservanți, filtre UV);

(ii) vor clarifica procedura de derogare pentru substanțele CMR, cu termene și criterii uniforme;

(iii) vor elimina notificările prealabile și obligațiile redundante de raportare, reducând birocrăția pentru întreprinderi și autorități;

f) modificările aduse Regulamentului (UE) 2019/1.009 (produse fertilizante):

(i) vor elimina cerința suplimentară de înregistrare REACH, aplicând normele generale privind siguranța chimică;

(ii) vor permite Comisiei să stabilească criterii și metodologii uniforme pentru evaluarea microorganismelor;

(iii) vor abroga clauza de separare, permițând adoptarea unor acte delegate unitare și mai rapide;

(iv) vor sprijini digitalizarea suplimentară a proceselor administrative din domeniul produselor fertilizante;

(v) propunerea asigură un echilibru între protejarea consumatorilor și reducerea costurilor administrative pentru întreprinderi, sprijinind competitivitatea sectorului chimic și inovarea;

(vi) măsurile propuse sunt în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, fiind limitate la modificări esențiale care asigură coerență și eficiență în aplicarea normelor europene;

2. apreciază că:

a) propunerea este oportună pentru România, întrucât se înscrie în agenda Uniunii Europene de simplificare legislativă, reducere a birocrăției și creștere a competitivității industriei;

b) nu generează impact bugetar asupra administrației publice, implementarea urmând să se realizeze prin structurile instituționale existente;

c) sprijină întreprinderile din domeniul chimic, cosmetic și agricol, prin reducerea poverii administrative și a costurilor de conformare, oferind un cadru legislativ mai clar și mai stabil;

d) contribuie la claritate legislativă, predictibilitate și competitivitate pe piața unică europeană, facilitând adaptarea operatorilor economici la noile cerințe;

e) reducerea obligațiilor privind publicitatea pentru substanțele chimice și restrângerea aplicării doar la comunicarea destinată publicului larg vor genera economii semnificative pentru sectorul substanțelor chimice din Uniune;

f) măsurile propuse pentru produsele cosmetice vor ușura sarcinile administrative ale producătorilor, în special ale întreprinderilor mici și mijlocii, favorizând direcționarea resurselor către cercetare și inovare;

g) eliminarea cerinței extinse de înregistrare REACH pentru produsele fertilizante va reduce costurile de conformare și va stimula libera circulație a produselor pe piața unică europeană;

h) în ansamblu, propunerea consolidează competitivitatea industriei europene, încurajează investițiile și contribuie la un cadru legislativ mai eficient și predictibil.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 3 noiembrie 2025.
Nr. 129.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Europeană pentru Produse Chimice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.907/2006, (UE) nr. 528/2012, (UE) nr. 649/2012 și (UE) 2019/1.021 — COM (2025) 386 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/375 din 29.10.2025,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Europeană pentru Produse Chimice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.907/2006, (UE) nr. 528/2012, (UE) nr. 649/2012 și (UE) 2019/1.021 — COM (2025) 386 final respectă principiul subsidiarității, însă nu respectă principiul proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că:

a) propunerea are un caracter tehnico-legislativ, vizând modernizarea cadrului de funcționare al ECHA și adaptarea acestuia la noile responsabilități din legislația europeană privind substanțele chimice;

b) extinderea atribuțiilor agenției în domenii precum clasificarea și etichetarea, biocidele, poluanții organici persistenți — Regulamentul (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), comerțul cu substanțe periculoase și siguranța apei și a deșeurilor justifică actualizarea structurii de guvernare și a capacității operaționale;

c) este necesară consolidarea rolului comitetelor științifice din cadrul agenției, în special al Comitetului pentru evaluarea riscurilor (CER) și al Comitetului pentru analiză socioeconomică (CASE), prin creșterea atractivității funcției de raportor, flexibilitate în organizare și consolidarea bazei de expertiză științifică;

d) realocarea Comitetului științific pentru siguranța consumatorilor către Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) este oportună, cu condiția menținerii independenței comitetului și a continuității funcționale în evaluarea ingredientelor cosmetice;

e) clarificarea participării ECHA la cercetare, întărirea cooperării cu alte agenții UE, precum și extinderea rolului Forumului de aplicare sunt pași necesari pentru o abordare coerentă și eficientă în materie de siguranță chimică;

f) este esențial ca mandatul extins al ECHA să fie susținut printr-un model financiar sustenabil și unificat, care să elimine cerințele de separare bugetară și să simplifice raportările financiare;

2. apreciază că:

a) propunerea contribuie la consolidarea capacității instituționale a Agenției Europene pentru Produse Chimice, permițând acesteia să răspundă noilor cerințe din legislația

sectorială și din viitorul Regulament privind Agenția Europeană pentru Produse Chimice;

b) statelor membre li se recunoaște un rol important în guvernarea agenției, prin participarea în consiliul de administrație și prin contribuția la activitatea comitetelor științifice și tehnice;

c) România va beneficia de un sistem mai clar și mai eficient de gestionare a substanțelor chimice, inclusiv în ceea ce privește regimul biocidelor, produselor importate și al substanțelor cu risc ridicat;

d) finanțarea unificată a agenției crește transparența și reduce sarcinile administrative, susținând totodată stabilitatea și previzibilitatea bugetară;

e) transferul sarcinilor gestionate anterior prin acorduri ad-hoc în mandatul formal al agenției contribuie la o mai bună planificare instituțională și la reducerea riscurilor legate de incertitudini financiare;

f) măsurile propuse oferă un cadru mai eficient pentru înregistrarea, verificarea și reglementarea substanțelor chimice, întărind capacitatea Uniunii Europene de a proteja sănătatea umană și mediul, fără a afecta competitivitatea industriei;

3. atrage atenția că:

a) este necesară consolidarea rolului Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) ca centru de expertiză în implementarea legislației UE privind substanțele chimice, prin eficiență operațională, transparență și guvernare echilibrată, cu o reprezentare adecvată a statelor membre;

b) nominalizarea experților în comitetele științifice ar trebui să rămână voluntară, fără constrângeri juridice, pentru a permite statelor membre selectarea celor mai buni specialiști. România atrage atenția asupra necesității clarificării posibilității de remunerare a anumitor sarcini, având în vedere limitările administrative și birocratice existente;

c) este importantă menținerea independenței comitetelor științifice față de Comisia Europeană, pentru a garanta autonomia decizională și credibilitatea avizelor;

d) orice reformă instituțională trebuie să asigure claritate, simplitate și sprijin efectiv pentru autoritățile naționale, evitând transferul disproporționat de sarcini administrative. România susține o abordare pragmatică și echilibrată în procesul de revizuire a cadrului de guvernare.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94 din 27 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 ultima teză din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 ultima teză din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 55/2003 privind unele măsuri pentru derularea procesului de privatizare a Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, precum și pentru modificarea și completarea cadrului legal în domeniul privatizării pentru societățile comerciale aflate în portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului, excepție ridicată de Mihaela Mihalachi în Dosarul nr. 4.789/2/2022 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.705D/2022.

2. La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, reprezentată de avocat Anton Gheorghe, lipsind celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.706D/2022, care vizează excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 ultima teză din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997, excepție ridicată de Gheorghe Albina în Dosarul nr. 5.815/2/2022 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, reprezentat de avocat Anton Gheorghe, lipsind celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea lor. Avocatul autorilor excepțiilor și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.706D/2022 la Dosarul nr. 2.705D/2022, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, susținând că norma criticată dă expresie unui exces de putere din partea Guvernului, întrucât dreptul la cumpărarea acțiunilor Petrom — S.A. de către salariații societății depinde de autoritatea executivă, care prin hotărâre proprie

decide cota de acțiuni supusă vânzării și momentul la care se face vânzarea.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției formulate, arătând că norma criticată stabilește condițiile de executare a legii de către Guvern și nu constituie o încălcare a Constituției atâta vreme cât Legea fundamentală nu prevede o reglementare expresă prin lege a domeniului respectiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din camera de consiliu din 24 octombrie 2022, pronunțate în dosarele nr. 4.789/2/2022 și nr. 5.815/2/2022, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 ultima teză din anexa I la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București.** Excepțiile au fost ridicate de Mihaela Mihalachi și, respectiv, de Gheorghe Albina în cauze având ca obiect soluționarea cererilor formulate de aceștia prin care se solicită aplicarea unor amenzi împotriva debitorilor pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative date în executarea legilor sau a ordonanțelor se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă, neputând să modifice actele normative de rang superior în executarea cărora au fost adoptate și nici să hotărască dacă sau când le pun în executare. Ca urmare, cota procentuală de acțiuni supusă vânzării trebuia stabilită exclusiv prin lege, nefiind de competența Guvernului, ca organ al administrației, să modifice această cotă. Pe de altă parte, dispoziția ca momentele la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către salariații Petrom — S.A. să fie stabilite prin hotărâre a Guvernului, când va vrea Guvernul și dacă va dori, echivalează cu o condiție pur potestativă din partea celui obligat prin lege, ceea ce este inadmisibil.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, realizând o confuzie între opinia exprimată cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată în fața sa și motivarea unei excepții de neconstituționalitate invocate din oficiu, nu își formulează punctul de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 9 ultima teză din anexa nr. 1, intitulată *Statutul Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București*, la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 septembrie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 70/1998, cu modificările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „Acțiunile societății comerciale vor cuprinde toate elementele prevăzute de lege. Societatea comercială va ține evidența acțiunilor și acționarilor în Registrul acționarilor, deschis și operat conform prevederilor legale în vigoare. Salariații Societății Naționale a Petrolului «Petrom» — S.A. București au dreptul să achiziționeze acțiuni ale societății până la limita de 8% din capitalul social, la același preț cu care se vor vinde acțiunile în cadrul procesului de privatizare. Cota procentuală ce urmează a fi achiziționată de salariați și momentele la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către aceștia vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5), care consacră principiul statului de drept, principiul separației puterilor în stat și principiul legalității, și în art. 16 alin. (1) referitor la principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

16. Critica de neconstituționalitate vizează soluția legislativă adoptată de legiuitorul primar delegat (Guvernul) prin care acesta abilitază legiuitorul secundar (Guvernul) ca, prin actul administrativ dat în executarea ordonanței de urgență, să stabilească anumite aspecte referitoare la dreptul salariaților Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București de a achiziționa acțiuni ale societății. Astfel, autoritatea administrativă este abilitată să determine cota procentuală ce urmează a fi achiziționată de salariați și momentele la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către aceștia. Or, o atare soluție legislativă echivalează, în opinia autorilor excepției, cu o condiție pur potestativă în sarcina celui obligat prin lege, împrejurare ce încalcă principiul statului de drept, principiul separației puterilor în stat și principiul legalității, precum și principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

17. Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 a fost înființată Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București, persoană juridică română, prin reorganizarea Regiei Autonome a Petrolului „Petrom” București, având ca scop explorarea și exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze naturale de pe uscat și din platoul continental al Mării Negre, aflate în administrarea fostei Regii Autonome a Petrolului „Petrom” București, conform prevederilor legale, transportul petrolului și al produselor petroliere, comercializarea produselor prin rețele proprii de distribuție, importul și exportul de țiței, produse petroliere, utilaje, echipamente și tehnologii specifice, colaborarea tehnico-economică și științifică, executarea de lucrări în străinătate. Potrivit art. 7 din anexa nr. 1 la Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 49/1997, intitulată *Statutul Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București*, capitalul social inițial al societății s-a constituit prin preluarea activului și pasivului Regiei Autonome a Petrolului „Petrom” București și a capitalurilor sociale ale societăților comerciale prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 și a fost „în sumă totală de 11.606,04 miliarde lei, împărțit în 464.241.774 acțiuni nominative, fiecare acțiune în valoare de 25.000 lei”. Dispoziția legală mai prevedea că „drepturile și obligațiile aferente acțiunilor aflate în proprietatea statului ale Societății Naționale a Petrolului «Petrom» — S.A. București sunt exercitate de către Ministerul Industriei și Comerțului”. În forma inițială, art. 9 din anexa nr. 1 la ordonanța de urgență stabilea dreptul de preempțiune al salariaților Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București pentru cumpărarea de acțiuni ale societății comerciale „la valoarea nominală a acestora până la concurența limitei de 10% din capitalul social”. Ulterior, prin Ordonanța Guvernului nr. 55/2003 privind unele măsuri pentru derularea procesului de privatizare a Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, precum și pentru modificarea și completarea cadrului legal în domeniul privatizării pentru societățile comerciale aflate în portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 26 august 2003, legiuitorul a modificat dispozițiile art. 9 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997, stabilind dreptul salariaților de a achiziționa acțiuni „până la limita de 8% din capitalul social, la același preț cu care se vor vinde acțiunile în cadrul procesului de privatizare”. De asemenea, norma este completată cu dispoziția potrivit căreia „cota procentuală ce urmează a fi achiziționată de salariați și momentele la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către aceștia vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului”.

18. În plus, prevederile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2003 stipulează că, în derularea procesului de privatizare a societății, vânzarea de către Ministerul Economiei și Comerțului a pachetului de acțiuni pentru care salariații societății au dreptul de cumpărare, potrivit legii, se va efectua în mod direct către aceștia, prin derogare de la prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale.

19. Dispozițiile art. 9 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 55/2003, au făcut obiectul unor critici de neconstituționalitate formulate din perspectiva faptului că nu este prevăzut, în mod expres, un termen în care Guvernul să fie obligat să emită o hotărâre prin care să se stabilească cota procentuală ce urmează a fi achiziționată de salariați și momentele la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către aceștia. Prin Decizia nr. 1.421 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, motivând că, deși „prevederile de lege criticate nu conțin un termen rezonabil înăuntrul căruia Guvernul să fie obligat a emite o hotărâre pentru ca salariații Societății Comerciale «Petrom» — S.A. să intre în posesia acțiunilor nu înseamnă că acestea sunt neconstituționale, ci poate fi interpretat ca neîndeplinirea de către Guvern a unei obligații de a face, astfel încât persoanele interesate pot promova o acțiune în justiție. Ca atare, aprecierea unei eventuale încălcări de către Guvern a art. 52 din Constituție, prin neîndeplinirea unei obligații stabilite de normele legale criticate, este de competența instanțelor de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, este competentă să se pronunțe numai asupra constituționalității prevederilor de lege cu privire la care a fost sesizată”.

20. Ca urmare a deciziei Curții Constituționale, prin Decizia civilă nr. 2.370 din 8 mai 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, instanța supremă a admis recursul formulat de salariații Societății „OMV Petrom” — S.A. (peste 22.000 de persoane) și a obligat „pârâțul Guvernul României să adopte o hotărâre de Guvern pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 9 din anexa 1 a O.U.G. nr. 49/1997, astfel cum a fost modificat prin O.G. nr. 55/2003, în vederea vânzării de acțiuni ale B. S.A., până la limita de 8% din capitalul social, la același preț la care au fost vândute acțiunile în cadrul procesului de privatizare, sub sancțiunea unor penalități de 1.000 RON pe fiecare zi de întârziere de la data pronunțării prezentei decizii și până la executarea obligației”. Pentru a pronunța această soluție, instanța a arătat că „nu se poate ignora faptul că, de la data publicării O.G. nr. 55/2003 și până la data investirii instanței de fond (9 martie 2015) au trecut peste 10 ani astfel că ne aflăm în prezența unui *exces de putere* prin încălcarea drepturilor recurenților, drepturi care ar deveni iluzorii dacă s-ar accepta apărările formulate de intimatul-pârât prin amânarea pentru un termen nedefinit a momentului vânzării pachetului de acțiuni. (...) Marja de apreciere a Guvernului nu poate echivala cu nerespectarea principiului proporționalității care impune respectarea unui just echilibru între interesul public și drepturile legitime ale particularilor pentru a nu se ajunge la situația potrivit căreia textele legale care prevăd drepturi să fie, în fapt, lipsite de eficiență, astfel încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, să fie, în realitate, lipsită de conținut. Amânarea adoptării hotărârii de Guvern, pentru mai mult de 10 ani, ar putea afecta chiar caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la însăși existența acestor drepturi, cu atât mai mult cu cât recurenții aveau o speranță legitimă în concretizarea dreptului lor de a achiziționa acțiuni, deja prevăzut prin actul normativ, iar obiectul litigiului nu vizează instituirea, modificarea sau abrogarea unor norme juridice, ci organizarea executării și executarea în concret a acestora,

atribute ce țin de acțiunea administrației publice. (...) În consecință, criticile formulate de recurenți sunt întemeiate, iar respingerea acțiunii ar echivala cu lipsirea de efecte juridice a prevederilor O.G. nr. 55/2003 și cu recunoașterea caracterului pur potestativ al obligației pe care Guvernul și-a asumat-o prin însăși adoptarea ordonanței, starea de pasivitate de peste 10 ani încălcând exigențele unui termen rezonabil”.

21. Prin Hotărârea Guvernului nr. 746/2022 pentru aprobarea cotei procentuale ce urmează a fi achiziționată de salariații Societății „OMV Petrom” — S.A. și momentul la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către aceștia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 8 iunie 2022, Guvernul a aprobat vânzarea de către Ministerul Energiei a unui număr de acțiuni nominative, dematerializate, emise de Societatea „OMV Petrom” — S.A., reprezentând o cotă procentuală de 1% din valoarea capitalului social al societății înregistrat la data vânzării, stabilind că vânzarea acțiunilor se realizează cel mai târziu până la data de 31 decembrie 2023. În preambulul hotărârii, Guvernul menționează că a avut în vedere dispozițiile art. 9 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, aprobată cu modificări prin Legea nr. 70/1998, cu modificările ulterioare, precum și Decizia civilă nr. 2.370 din 8 mai 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

22. Curtea reține că excepția de neconstituționalitate dedusă judecății a fost invocată în cauze având ca obiect cereri de aplicare a unei amenzi împotriva Guvernului pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești (Decizia civilă nr. 2.370 din 8 mai 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție). Or, având în vedere cele expuse anterior, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și de faptul că a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 746/2022, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 ultima teză din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, excepție ridicată de Mihaela Mihalachi și, respectiv, de Gheorghe Albina în dosarele nr. 4.789/2022 și nr. 5.815/2022 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE,**

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Pentru magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

prim-magistrat-asistent,

Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 2.300
din 3 noiembrie 2025

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.457
din 3 noiembrie 2025

ORDIN

pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap

Având în vedere:

— Legea nr. 340/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap;

— art. 85 alin. (10) și art. 90² alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 34.072 din 24.07.2025 al Autorității Naționale pentru Protecția și Promovarea Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități,

în temeiul art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale și ministrul sănătății emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă criteriile medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă criteriile medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește termenul de valabilitate permanent pentru încadrarea în grad de handicap a persoanelor cu dizabilități, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Comisia superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, serviciile de evaluare complexă a persoanelor adulte din cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv ale sectoarelor municipiului București, precum și comisiile județene de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, respectiv ale sectoarelor municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 și 885 bis din 27 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

p. Ministrul muncii, familiei,
tineretului și solidarității sociale,
Gheorghița Daniela Barbu,
secretar de stat

p. Ministrul sănătății,
Claudiu Constantin Damian,
secretar de stat

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 298**din 15 septembrie 2025**

Dosar nr. 565/1/2025

Mariana Constantinescu

— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag

— președintele Secției I civile

Adina Oana Surdu

— președintele Secției a II-a civile

Elena Diana Tămagă

— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Lavinia Curelea

— judecător la Secția I civilă

Denisa Livia Băldean

— judecător la Secția I civilă

Ileana Ruxandra Tirică

— judecător la Secția I civilă

Diana Florea Burgazli

— judecător la Secția I civilă

Mihai Andrei Negoescu-Gândac

— judecător la Secția I civilă

Mărioara Isailă

— judecător la Secția a II-a civilă

Cosmin Horia Mihăianu

— judecător la Secția a II-a civilă

Rodica Zaharia

— judecător la Secția a II-a civilă

Mirela Polițeanu

— judecător la Secția a II-a civilă

Ștefan Ioan Lucaciuc

— judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Maria Ilie

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Maria Hrudei

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina Nicoleta Ghica-Velescu

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ionel Florea

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alexandru Răzvan

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

George Popescu

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 565/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, în Dosarul nr. 3.985/99/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a dispus, prin Încheierea din 7 februarie 2025, în Dosarul nr. 3.985/99/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la principiile nediscriminării și egalității, din perspectiva dreptului unor salariați din familia ocupațională «Justiție», respectiv magistrații de la tribunale, de a beneficia de o indemnizație de bază calculată prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei neplafonată, ce a fost acordată altor salariați, în speță magistraților de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la o perioadă anterioară (1.01.2018) față de cea pentru care s-a dispus neplafonarea pentru salariați ai tribunalelor (30.12.2021).”

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*):

„Art. 6. — Principii

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...).”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

9. Prin cererea formulată la data de 19 iulie 2023, înregistrată cu nr. 3.985/99/2023, pe rolul Tribunalului Iași, reclamantele,

foști judecători în cadrul Tribunalului Iași, au chemat în judecată pe pârâții Tribunalul Iași și Curtea de Apel Iași, solicitând să se dispună:

— obligarea la plata despăgubirii reprezentând diferența de drepturi salariale decurgând din aplicarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei fără a fi afectată de aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, pe perioada 1 ianuarie 2018 și până la încetarea raporturilor de serviciu prin pensionare pentru fiecare reclamantă;

— obligarea la plata diferențelor salariale, actualizate și cu aplicarea dobânzii penalizatorii, ca urmare a recalculării indemnizației conform primului capăt de cerere, începând cu data de 1 ianuarie 2018 și până la încetarea raporturilor de serviciu prin pensionare pentru fiecare reclamantă.

10. În motivarea cererii, reclamantele au arătat că, deși pentru magistrații-procurori s-a recunoscut calcularea indemnizației de încadrare având în vedere valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, fără aplicarea art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu 7 decembrie 2018, iar pentru magistrații de la Înalta Curte de Casație și Justiție începând cu data de 1 ianuarie 2018, pentru magistrații din cadrul curților de apel aceste drepturi au fost acordate doar începând cu 1 aprilie 2023.

11. În condițiile în care remunerația egală sau de valoare legală este un principiu fundamental al raporturilor de muncă, nu există o justificare rezonabilă pentru instituirea unui tratament diferit, exclusiv pe criteriul nivelului ierarhic al instanței.

12. Prin întâmpinările formulate, pârâții Tribunalul Iași și Curtea de Apel Iași au invocat excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului Iași, excepția prescripției dreptului material la acțiune și excepția lipsei calității procesuale pasive, iar pe fond au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

13. Pârâții au susținut că reclamantele aveau posibilitatea de a contesta actele administrative de stabilire a drepturilor lor salariale din perspectiva datei începând cu care au fost acordate drepturile salariale la care se face referire în acțiune. Totodată, au arătat că reclamantele nu pot proba existența unui drept care le este recunoscut de lege și care nu le-a fost acordat în mod discriminatoriu, ci, dimpotrivă, solicită stabilirea drepturilor salariale prin raportare la acelea obținute, prin acte administrative, de către angajați ai altor instanțe sau instituții.

14. Or, un tratament diferențiat devine discriminatoriu numai dacă determină distincții între persoane aflate în situații analoage și comparabile, astfel încât unele dintre acestea sunt tratate diferit din cauza apartenenței la o categorie care constituie și motivul tratamentului diferențiat. Reclamantele nu pot proba un criteriu sau un motiv pentru un tratament pretins diferențiat și, astfel, discriminatoriu.

15. Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea de strămutare a cauzei la Tribunalul Neamț, fiind păstrate actele de procedură îndeplinite, dosarul fiind înregistrat pe rolul Tribunalului Neamț la data de 9 aprilie 2024, cu același număr.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Instanța de sesizare a reținut că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 care impun a se solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

17. Deși art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că dispozițiile ordonanței de urgență se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, instanța de trimitere a reținut că prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă sunt mai restrictive sub aspectul obiectului sesizării, dar și al caracterului facultativ al sesizării, astfel că norma specială se va aplica cu prioritate.

18. În privința obiectului și a condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de

procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

19. În schimb, sesizarea întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este supusă altor condiții, respectiv aceasta se face de completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, iar chestiunea de drept identificată nu trebuie să prezinte caracter de noutate, instanța de judecată fiind obligată să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție.

20. În legătură cu aceste condiții de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat, în jurisprudența sa, că „37. Art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de «chestiune de drept». În doctrină s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.” (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

21. Instanța de trimitere a reținut că aceste statuări ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt de natură a restrânge posibilitatea de solicitare a pronunțării unei hotărâri prealabile, ceea ce contravine naturii reglementării din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, al cărei scop este tocmai extinderea acestei posibilități de sesizare.

22. Astfel, chestiunea de drept nu trebuie să fie „îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară” pentru ca, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța de judecată, la fond sau în calea de atac, să solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

23. În consecință, s-a apreciat că în cauză sunt îndeplinite cerințele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reținându-se totodată că, din verificările efectuate până la data pronunțării încheierii de sesizare, nu s-a identificat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție o cauză care să vizeze problema de drept a cărei interpretare face obiectul prezentului litigiu.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

25. După comunicarea raportului întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Instanța de trimitere a reținut că, prin Ordinul ministrului justiției nr. 6.245/C din 30 decembrie 2021, s-a dispus ca, începând cu data acestui ordin, drepturile salariale ale judecătorilor din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, tribunalelor specializate și al curților de apel, precum și ale asistenților judiciari să fie stabilite având în vedere valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, cu respectarea prevederilor art. 38 alin. (6) și ale art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

27. Prin Ordinul nr. 2.734/1/27.09.2023 al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a dispus ca drepturile salariale ale judecătorilor din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, tribunalelor specializate și al curților de apel, precum și ale asistenților judiciari din cadrul instanțelor judecătorești, calculate având în vedere valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, conform Ordinului ministrului justiției nr. 6.245/C din 30 decembrie 2021, să fie stabilite, începând cu data intrării în vigoare a ordinului menționat — 30 decembrie 2021 — fără a fi afectate de aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

28. Față de aceste acte administrative se observă că, deși valoarea de referință sectorială este aceeași pentru judecătorii de la toate instanțele judecătorești din România și la acest moment este neplafonată, momentul de la care s-a dispus asupra neplafonării acestor drepturi salariale pentru trecut este diferit pentru judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție (1.01.2018) față de ceilalți judecători de la instanțele inferioare (30.12.2021), putându-se vorbi despre o situație de discriminare cu privire la momentul de la care s-a înlăturat aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu implicații evidente asupra valorii drepturilor salariale la care au dreptul fiecare dintre categoriile de magistrați mai sus menționate.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

29. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a fost necesară consultarea instanțelor cu privire la practica judiciară relevantă.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

30. Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat în procedurile de unificare a practicii judiciare următoarele decizii ce pot fi relevante:

— Decizia nr. 10 din 23 mai 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 5 iulie 2016, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, instanța competentă să soluționeze cererile pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare este judecătoria sau tribunalul, după caz, ca instanțe de drept civil, în raport cu obiectul investiției și valoarea acestuia, cu excepția cererilor în care discriminarea a survenit în contextul unor raporturi juridice guvernate de legi speciale și în care protecția drepturilor subiective se realizează în fața unor jurisdicții speciale, cazuri în care cererile vor fi judecate de aceste instanțe, potrivit dispozițiilor legale speciale.”;

— Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”;

— Decizia nr. 43 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1106 din 5 noiembrie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariilor de bază, respectiv al indemnizațiilor

de încadrare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare «Justiție», stabilite prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se majorează, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar angajatorii nu au acordat deja această majorare.”;

— Decizia nr. 82 din 18 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 28 ianuarie 2025, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

— „calcularea drepturilor salariale ale reclamantilor (consilieri de probațiune) prin raportare la VRS 605,225 lei neplafonată, pentru perioada anterioară emiterii actului administrativ (Ordinul ministrului justiției), raportat la principiile egalității și nediscriminării reglementate de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare”;

— „calcularea drepturilor salariale ale reclamantilor (ofițeri de politie judiciară în cadrul Direcției Naționale Anticorupție — Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție) prin raportare la VRS 605,225 lei neplafonată, începând cu data de 23.03.2020 și în continuare până la zi, raportat la principiile egalității și nediscriminării reglementate de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare”;

— Decizia nr. 132 din 7 aprilie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 13 iunie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă, prin raportare la colegii magistrați cărora li s-a recunoscut dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare cu VRS 605 de la diferite date anterioare ordinelor de încadrare ale reclamantilor (judecători) din prezenta cauză, acestora din urmă li se poate acorda recalcularea indemnizațiilor de încadrare cuvenite în baza VRS 605 de la date anterioare ordinelor de salarizare, chiar în situația necontestării acestor ordine.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

31. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

32. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

33. Domeniul de aplicare al acestui act normativ este conturat expres prin dispozițiile art. 1, care prevede că ordonanța de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

34. În materia enunțată se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede următoarele: „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

35. Aceste prevederi legale se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, respectiv ale Codului de procedură civilă, astfel cum în mod expres prevede și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, conform căruia: „*Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.*”

36. În acest context normativ, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) existența unei cauze în curs de judecată în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

c) existența unei chestiuni de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

37. Examinarea condițiilor în care poate fi declanșat mecanismul hotărârii prealabile pune în evidență faptul că, în cazul concret al prezentei sesizări, doar unele dintre cerințele legale mai sus enunțate se verifică.

38. Astfel, se constată că sesizarea supusă analizei a fost formulată într-un litigiu prin care reclamanții, în calitate de foști magistrați (judecători) și beneficiari ai pensiei de serviciu, în temeiul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pretind plata unor despăgubiri egale cu diferența de drepturi salariale decurgând din aplicarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, fără a fi afectată de aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, pe perioada 1 ianuarie 2018 și până la încetarea raporturilor de serviciu prin pensionare, precum și plata diferențelor salariale, actualizate și cu aplicarea dobânzii penalizatorii, ca urmare a recalcularii indemnizației pentru aceeași perioadă.

39. Obiectul litigiului dedus judecării se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța de trimitere fiind investită cu o cerere de chemare în judecată care privește drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

40. Sesizarea a fost formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, instanță investită cu soluționarea litigiului în primă instanță.

41. Este îndeplinită și condiția negativă ca respectiva chestiune de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

42. În schimb, nu este întrunită cerința existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

43. În absența unei definiții legale a noțiunii de „chestiune de drept”, în doctrină s-a arătat că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al unei practici judiciare neunitare.

44. Totodată, prin jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în legătură cu această cerință, s-a statuat că, pentru ca mecanismul hotărârii prealabile să nu fie denaturat de la scopul său firesc și să nu fie utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, este necesar ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă ca obiect o problemă de drept, adică să privească o normă juridică susceptibilă de interpretări diferite, care, odată aplicată în cauze aflate pe rolul instanțelor de judecată, ar genera o practică judiciară neunitară (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 83 din 18 noiembrie 2024 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1329 din 31 decembrie 2024).

45. De asemenea, trebuie subliniat că nu se poate include în noțiunea de „chestiune de drept” solicitarea unei soluții asupra obiectului cererii de chemare în judecată, deoarece, într-o atare situație, s-ar înfrânge rolul constituțional al instanței investite cu soluționarea cauzei, iar scopul acestei proceduri nu este acela de a se realiza o subrogare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 64 din 27 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1099 din 18 noiembrie 2021).

46. Așa fiind, sesizarea trebuie să se refere la prezentarea modului diferit în care normele de drept îndoielnice, lacunare sau neclare pot fi interpretate și în ce măsură acesta depășește obligația instanței investite cu soluționarea cauzei să interpreteze și să aplice legea în vederea soluționării litigiului, având în vedere că dezlegarea raportului juridic litigios și modul de soluționare a unei cauze deduse judecării, prin aplicarea legii la circumstanțele concrete ale fiecărui litigiu, sunt și rămân în puterea suverană a judecătorului pricinii.

47. Prin urmare, după cum s-a reținut în mod constant, din cuprinsul punctului de vedere al instanței inserat în încheierea de sesizare, conform art. 520 din Codul de procedură civilă, de la care nu se derogă în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să rezulte elementele concrete ale cauzei care să facă posibilă analiza necesității mecanismului de unificare raportat la chestiunea de drept indicată, iar acesta trebuie să reflecte caracterul neclar al normei susceptibile de interpretări diferite și dificultatea reală și serioasă în care se află instanța în alegerea uneia dintre variantele potențiale de interpretare.

48. Aplicând aceste repere jurisprudențiale în cazul prezentei sesizări, se constată că din conținutul încheierii de sesizare nu rezultă invocarea vreunei chestiuni de drept, întrucât nu se solicită prin aceasta interpretarea vreunei dispoziții legale, respectiv, a dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 menționate expres ca fiind incidente raportului juridic dedus judecării, pretinzându-se că ar fi neclare, îndoielnice sau echivoce, și nici nu se identifică un eventual conflict de norme, care, cel puțin în aparență, sunt în egală măsură aplicabile acestui raport, ci se solicită instanței supreme să stabilească dacă dreptul afirmat de reclamanți poate fi valorificat prin acțiunea cu care au investit instanța prin prisma principiilor salarizării consacrate de aceste norme, așadar, dacă fapta invocată de reclamanți se încadrează sau nu în noțiunea de „discriminare” și dacă prin aceasta s-a produs un prejudiciu care dă naștere dreptului reclamanților la obținerea unor despăgubiri.

49. De altfel, trebuie remarcat în acest sens că instanța de trimitere, în considerarea unui raționament logico-juridic propriu, a reținut că se poate vorbi despre o situație de discriminare cu privire la momentul de la care s-a înlăturat aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu implicații evidente asupra valorii drepturilor salariale în discuție.

50. Mai mult decât atât, instanța de trimitere a apreciat că nici nu se impune evaluarea cerinței dificultății chestiunii de drept, din moment ce sesizarea instanței supreme ar fi obligatorie, cu toate că prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 stabilesc în sarcina titularului sesizării inclusiv obligația de „verificare”, în sensul de efectuare a unei analize prealabile a condițiilor de admisibilitate a sesizării, printre care figurează și cea a existenței unei chestiuni de drept veritabile, care prezintă un grad ridicat de dificultate.

51. Față de cele expuse anterior, verificarea premiselor sesizării relevă, așadar, faptul că prin aceasta nu se invocă un aspect dificil și controversat privind interpretarea punctuală a normelor de drept indicate în cuprinsul încheierii de sesizare, nefiind relevate nici dificultățile întâmpinate sau considerentele care ar putea fundamenta o interpretare divergentă a normelor legale în discuție, de natură să necesite intervenția instanței supreme, ci se urmărește mai degrabă o validare a opiniei exprimate de instanța de trimitere.

52. Or, nu este posibilă prin această procedură învestirea instanței supreme asupra oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecătii, întrucât, într-o asemenea ipoteză, rolul instanțelor judecătorești s-ar rezuma la o simplă activitate de sesizare și apoi de preluare în hotărârile pronunțate a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile.

53. Suplimentar, se cuvine menționat că în jurisprudența instanței supreme s-a statuat asupra modului în care se calculează indemnizațiile magistraților, prin luarea în considerare a valorii de referință sectorială care constituie o componentă salarială cu aplicabilitate generală, reprezentând un reper unic avut în vedere la calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale „Justiție”, reper ce nu poate fi supus unei limitări sau unui plafon.

54. Se mai reține referitor la acest aspect că prin decizii de unificare a jurisprudenței cu caracter obligatoriu au fost lămurite chestiunile de drept relevante în această materie, arătându-se, spre exemplu, că dispozițiile art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru

nr. 153/2017 se interpretează în sensul că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, dacă acestea au aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale (Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, paragraful 83; Decizia nr. 82 din 18 noiembrie 2024, paragraful 104).

55. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că principiul egalității, împreună cu principiul nediscriminării, nu poate opera împotriva principiului legalității și că persoanele care nu se găsesc în situația premisă a unei dispoziții legale nu pot beneficia de aceasta, chiar dacă invocă hotărâri judecătorești pronunțate în beneficiul unor persoane aflate în situație similară sau identică, principiul egalității neputând opera în favoarea lor împotriva sensului și scopului normei (Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, paragrafele 92 și 124).

56. Revenind la prezenta sesizare, trebuie subliniat că analizarea unei situații particulare, prin determinarea situației premisă și, ulterior, prin aplicarea normelor de drept incidente, rămâne prerogativa exclusivă a instanței de trimitere, aceeași instanță învestită cu soluționarea cauzei fiind ținută să verifice jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiului concret.

57. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție nu se poate substitui instanțelor, interpretând și aplicând legea în cauzele deduse judecătii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților, dificultăților întâmpinate în interpretarea unor texte de lege (în acest sens a se vedea, spre pildă, Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021).

58. În consecință, nefiind îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, completată cu dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, sesizarea urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 3.985/99/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la principiile nediscriminării și egalității, din perspectiva dreptului unor salariați din familia ocupațională «Justiție», respectiv magistrații de la tribunale, de a beneficia de o indemnizație de bază calculată prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei neplafonată, ce a fost acordată altor salariați, în speță magistraților de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la o perioadă anterioară (1.01.2018) față de cea pentru care s-a dispus neplafonarea pentru salariați ai tribunalelor (30.12.2021).”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Mihaela Lorena Repana

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A NOTARILOR PUBLICI DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A NOTARILOR PUBLICI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind modificarea Statutului Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020

Având în vedere prezentarea verbală făcută în cadrul ședinței de către domnul notar public Ciprian Nicolae Nica, președintele Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, privind necesitatea majorării contribuției lunare individuale minime a notarilor publici, având ca efect majorarea venitului minim asigurat, precum și necesitatea eliminării din Statutul Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020, a excepțiilor referitoare la posibilitatea achitării unor contribuții individuale lunare sub valoarea contribuției lunare individuale minime, prevăzute de statut,

în temeiul dispozițiilor art. 56 alin. (9) și ale art. 57 alin. (1) lit. g) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România adoptă, cu majoritate de voturi pentru, prezenta hotărâre.

Art. I. — Statutul Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 6 octombrie 2020, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 28, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Asigurații pot opta, prin declarația individuală de asigurare, pentru unul dintre veniturile lunare asigurate prevăzute în tabelul nr. 1.

Tabelul nr. 1

Venitul lunar asigurat	Contribuția individuală lunară corespunzătoare
3.000 lei (venitul minim asigurat)	600 lei (contribuția lunară minimă)
4.500 lei	900 lei
6.000 lei	1.200 lei
7.500 lei	1.500 lei

.....
(4) Venitul minim asigurat, care constituie baza lunară de calcul al contribuției individuale, este de 3.000 lei.”

2. Articolul 29 se abrogă.

3. Articolul 30 se abrogă.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — (1) Serviciul secretariat și arhivă va efectua demersurile necesare în vederea publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Serviciul secretariat și arhivă va comunica prezenta hotărâre Casei de Pensii a Notarilor Publici.

Președintele Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România,
Dumitru Viorel Mănescu

București, 26 septembrie 2025.
Nr. 66.

UNIUNEA NAȚIONALĂ A NOTARILOR PUBLICI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Statutului Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020**

Ținând seama de Adresa Casei de Pensii a Notarilor Publici nr. 1.246 din 8.10.2025, înregistrată la Uniunea Națională a Notarilor Publici din România cu nr. 5.956 din 13.10.2025, prin care se propun unele modificări și completări ale Statutului Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020, ca urmare a modificărilor aduse acestuia prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 66/2025 pentru modificarea Statutului Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020, și luând în considerare precizările cu privire la necesitatea prelungirii termenului de punere în aplicare a dispozițiilor modificate, în vederea îndeplinirii obligației de informare a asiguraților Casei de Pensii a Notarilor Publici din România,

luând în considerare observația transmisă de unul dintre membrii Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România referitoare la propunerea de modificare a art. 13 alin. (2) lit. a) din Statutul Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020, din adresa Casei de Pensii a Notarilor Publici menționată mai sus,

în temeiul dispozițiilor art. 56 alin. (9), art. 57 alin. (1) lit. g) și ale art. 166 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 171 din Regulamentul de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, din totalul membrilor care și-au exprimat votul prin corespondență, adoptă cu majoritate de voturi *pentru* și 2 voturi *împotrivă*, prezenta hotărâre.

Art. I. — Statutul Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 904 din 6 octombrie 2020 cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) În cazul decesului asiguraților, al beneficiarilor de ajutor financiar pentru retragerea din profesie și al pensionarilor din sistemul propriu, cuantumul ajutorului de deces se stabilește la trei venituri minime asigurate din cadrul sistemului propriu.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cuantumul ajutorului de deces se stabilește după cum urmează:

a) 50% din venitul minim asigurat în cadrul sistemului propriu, în cazul decesului beneficiarilor de ajutor financiar pentru retragerea din profesie, care au fost asigurați din oficiu la un venit lunar asigurat de 50 lei;

b) 60% din cuantumul prevăzut la alin. (1), în cazul decesului pensionarilor de urmaș din sistemul propriu.”

2. La articolul 28, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Asigurații pot opta, prin declarația individuală de asigurare, pentru unul dintre veniturile lunare asigurate prevăzute în tabelul nr. 1.

Tabelul nr. 1

Venitul lunar asigurat	Contribuția individuală lunară corespunzătoare
3.000 lei (venitul minim asigurat)	600 lei (contribuția lunară minimă)
4.500 lei	900 lei
6.000 lei	1.200 lei

Venitul lunar asigurat	Contribuția individuală lunară corespunzătoare
7.500 lei	1.500 lei
9.000 lei	1.800 lei
10.500 lei	2.100 lei
12.000 lei	2.400 lei
13.500 lei	2.700 lei
15.000 lei	3.000 lei
16.500 lei	3.300 lei
18.000 lei	3.600 lei
19.500 lei	3.900 lei
21.000 lei	4.200 lei”

Art. II. — Prevederile art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2026.

Art. III. — Aplicarea dispozițiilor Hotărârii Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 66/2025 pentru modificarea Statutului Casei de Pensii a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 61/2020, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 1027 din 6 noiembrie 2025, se suspendă până la data de 1 ianuarie 2026.

Art. IV. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. V. — (1) Serviciul secretariat și arhivă va efectua demersurile necesare în vederea publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Serviciul secretariat și arhivă va comunica prezenta hotărâre Casei de Pensii a Notarilor Publici.

Președintele Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România,
Dumitru Viorel Mănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.080	850	310
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.650		340
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.480		500
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.050		120
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.190		385
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.895		360
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.345		130

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	165	410	980	2.150	665	1.660	4.150	9.960	21.905
ExpertMO	120	300	745	1.780	3.920	1.175	2.930	7.325	17.575	38.660

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	195	490	1.175	2.575	765	1.915	4.780	11.475	25.240
ExpertMO	145	360	900	2.150	4.720	1.425	3.560	8.900	21.355	46.980

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	145 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

